

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

G. H. 84

He

Idő

" 1903 "

Személy

Helyszám

Szerző

Cím A Párisi Áruház égése

Forrás:

Esti ujság

Bp.
(Hely)1903 VIII/
25
(Idő)

(Köt. v. füz.)

A Párisi Áruház égése.

Borzalommal gondolunk a tegnap esti katasztrófára, a melynek annyi emberélet esett áldozatául. Ehhez fogható tüz nálunk még sohasem volt s fájdalom, csak utólagosan mondhatjuk, a mit senki az őrizetünkre hivatott tényezők közül előre nem látott, hogy tudniillik az ilyen nagyszabású áruház valószínűleg a tűzveszedelemnek és csapdájára a házban lakó embereknek.

Az egész bolt a földszinttől a második emeletig csupa papiros-skatulya, faalkotás és lenge holmi. Az udvar egy üveg borított raktár. A kapu folytatása és kiegészítő része a kirkatnak. Egy szikra, ha gyúlékony anyagon lobbot vet, megkergetve a léghuzattól, lángba borítja az egész üzletet belül-kívül. Az udvar egy tűzokádó kohó, a melynek fölszálló lángja, tüze, füstje lehetlenné teszi, hogy egy élő lélek kimenjen a nyitott folyosóra. S a kapu lánggal ég s a tüzes nyelvek a földszinttől felkapaszkodnak az emeletre, be minden ablakon, a melyet fölnyit az örült rettegés. Az ablaknyitás nyomán keletkező légáramlat be-

vonja a lángot a szobába. Itt a tüzes csapda, a melyből csak az isteni irgalom, csak a csoda mentheti meg az embert.

Hasonló házban máshol nem engedik meg, hogy benne lakó is legyen. Helyesebben szólva: más nagyvárosban nincs megengedve bérházban az ugynevezett áruház berendezése. Erre külön házat kell építeni, nagy tűzrendőri elővigyázzal, a mely hirtelen veszedelemtől menti a vevőt és menti az alkalmazott személyzetet. S lakásnak és háztartásnak nincs helye az ilyen házban.

Micsoda nagy rendszabályokat alkalmaznak a tűz veszedelme ellen a színházban! Száz vízvezetéki csap, zápor a színpadon, állandó tűzoltóság a helyszínen. Kerülni kell minden gyúlékony anyagot s égő színpadon a színházba menni nem szabad. Azután ott van a vasfüggöny s lehetőleg sok kijárás a szabadba. Ennyiféle módon védik a színház közönségét a tüztől. De mi a színház tüzes veszedelme az ilyen áruházhoz képest, a hol minden csupa papiros, fa, selyem, csipke, sőt rakéta is, vagyis játékszere a tűz-

nek. Ide mindenféle égő és robbanó anyagot bevisznek, tüzet gyújtanak, petroleumot égetnek, az üzlet kijáróit elzárja az üzleti élelmesség, a mely fél a lopástól s még a kapu sincs szabadon, tüzmentesen hagyva, hogy a megriadt embertömeg menekülhessen a lángok közül.

S az így készült szörnyű egér-fogót nem látja a hivatalos vizsgálát, a mely áruház berendezését megengedi és lakásra engedelmet ad. Mindezt nem látják előre, mert ez nem sablón, nem szokott, nem ismert dolog, legalább nálunk nem. Most már, hiszem, nálunk is vigyázni fognak, fájdalom: későn; fájdalom, egy rémes estnek irtóztató tanulságai után.

De a katasztrófának oly súlyos, oly szivtéző következményeit látva, nem oldhatjuk fel a felelősség alól azokat sem, a kiknek gondjuk és hivatásuk, hogy a főváros tűzoltóságát felszereljék az élet és vagyon védelmének minden eszközével, a melyet a modern technika megalkotott és a gyakorlat kipróbált. Szinte sablonosakká váltak évek óta a tűzoltóság parancsnokának memoran-

dumai és fölterjesztései, a melyekben elpanaszolta az intézmény fogyatkozásait, legénységének és mentőeszközeinek hiányosságát. Tegnap szorongó szívvel láthattuk, hogy ezek a panaszok mennyire igazak voltak. A budapesti tűzoltóság ilyenfajta veszedelmek ellen nincsen fölverteve. Ugy tudjuk, máshol már vannak csuszatók, a melyeket föl lehet csavarni akár az ötödik emeletig; oda támasztják az ablakhoz, az ember beleül és lecsuszik. Ez lehet vasból, azbeszttel bevonva s állandóan víz alatt lehet tartani, hogy a tűz hozzá ne férjen. Ilyen csuszatója nincs a mi tűzoltóságunknak. Neki csak létrája van, a mely tegnap hasznavehetetlen volt, és ponyvája, a mely, sajnos, nagyon kevés volt hasznos.

A katasztrófának fájdalmas rémülete megkapta királyunk szívét is, a ki ma jelentést tétetett magának a szerencsétlenségről, azután megnézte a roskadó házat, a katasztrófa szomorú színhelyét s megnézte a sebesülteket is a kórházban. A király velünk érez és velünk gyászol a rettentő csapáson, a melyet a sors a főváros közönségére mért a tegnapi napon.